

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2334/2019
Гж ап 18/2019
12.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Владан Богићевић, адвокат из ..., против туженог ГГ ЈП ... – Огранак ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6102/17 од 05.12.2017. године и о жалби тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 59/18 од 22.11.2018. године, у седници већа од 12.06.2019. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 59/18 од 22.11.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду РЗ 59/18 од 22.11.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5447/14 од 29.09.2016. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 12.04.2017. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке дозвољно је преиначење тужбе извршено поднеском од 03.03.2015. године у делу којим је тражена накнада штете закључно са 31.12.2010. године, а у преосталом делу преиначење тужбе се не дозвољава. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца АА да му тужена накнади материјалну штету у износу од 2.200.000,00 динара због немогућности обављања пољопривредних радова на парцелама наведеним изреком за период од 29.04.2003. године до 31.12.2010. године. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље ББ да се тужена обавезе да јој накнади штету у износу од 1.600.000,0 динара због немогућности обављања пољопривредних радова на катастарским парцелама наведеним изреком за период од 16.05.2000. године до 31.12.2010. године. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ да му тужена накнади штету у износу од 4.500.000,00 динара због немогућности обављања пољопривредних радова на парцелама наведеним изреком за период од 10.06.2000. године до 31.12.2010. године. Ставом шестим изреке повучена је тужба тужилаца у делу у коме су тражили накнаду штете

због деградације земљишта. Ставом седмим изреке одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6102/17 од 05.12.2017. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем у ставовима трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Рев 3828/18 од 05.07.2018. године Врховни касациони суд је уступио предмет Апелационом суду у Београду ради оцене изузетне дозвољености ревизије.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ. 59/18 од 22.11.2018. године не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној.

Против наведеног решења, тужиоци су изјавили жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе у смислу чл. 385. став 1. и 411. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да жалба није дозвољена.

Тужбе у овом поступку поднете су 29.04.2003. године, 16.05.2003. године и 10.06.2003. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), који чланом 404. став 3. прописује могућност изјављивања жалбе против решења апелационог суда којим се не дозвољава ревизија. Одредбом члана 411. ранијег ЗПП, који се у овом поступку примењује, није прописано да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је чланом 395. ЗПП прописана могућност изјављивања жалбе на решења апелационог суда о изузетној дозвољености ревизије. Из изнетог произилази да жалба поднета против побијаног решења није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу чл. 385. и 411. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужиоци су поднели тужбе 29.04, 16.06. и 10.06.2003. године, с тим што је извршено спајање парница. У тужбама је означена вредност предмета спора од по 77.000,00 динара. Поднеском од 03.03.2015. године извршено је преиначење тужбе, тако што је тужилац АА тражио исплату износа од 2.200.000,00 динара, тужилца ББ

износ од 1.600.000,00 динара и тужилац ВВ износ од 4.500.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Будући да су тужбе у овом поступку поднете пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП осим у погледу ревизијског цензуса. С обзиром да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела ни за једног од тужилаца, који нису јединствени супарничари, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (за тужиоца ВВ вредност предмета спора износи 37.350,23 евра), то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић